



TĚŠÍNSKÉ  
DIVADLO  
ČESKÁ SCÉNA

Charles Dickens

# VÁNOČNÍ KOLEDA



V. Kryške



**Těšínské divadlo Český Těšín, příspěvková organizace**

**Ředitel a šéf České scény** Petr Kracik

**Dramaturgyně České scény** Alice Olmová

**On-line premiéra 18. 12. 2020**

**Premiéra 13. 11. 2021**

**Charles Dickens**

# VÁNOČNÍ KOLEDA

**Dramatizace** Bogdan Kokotek

**Scéna** Bogdan Kokotek

**Kostýmy** Agata Kokotek

**Režie** Bogdan Kokotek

**Hudba a korepetice** Zbyhněv Siwek

**Texty písní** Zbyšek Radek

**Dramaturgie** Alice Olmová

## OSOBY A OBSAZENÍ

**Scrooge** Vítězslav Kryške

**Mladý Scrooge** Petr Sutový

**Bella, snoubenka Scrooge** Bára Vidomská

**Bob Cratchit** Zdeněk Klusák

**Bellinda Cratchit** Petra Sklářová

**Fred, synovec Scrooge** Ondřej Frydrych

**Janette, manželka Freda** Bára Vidomská

**Duch Jacoba Marleye** Miloslav Čížek

**Duch minulých Vánoc** Tomáš Hába

**Duch letošních Vánoc** Miroslav Liška

**Duch budoucích Vánoc** Petr Sutový

**Fan, sestra Scrooge** Eliška Adamovská

**Pradlena** Adéla Krulíková

**Sluha** Jiří Krupica

**Fezzwig** Josef Bičičtě j. h.

**Joe** Denis Kuboň

**Dáma** Eliška Adamovská

**Pán 1** Tomasz W. Przybyla

**Pán 2** Josef Bičičtě j. h.

**Pán 3** Dominik Grác

**Pán 4** Tomáš Hába

**Prodavač** Tomáš Hába

**Děti** žáci ZUŠ Pavla Kalety Český Těšín  
a ZUŠ Leoše Janáčka Havířov

**Inspice** Dominik Grác

**Náповěda** Libuše Berková

*Inscenace vznikla za finanční podpory Ministerstva kultury České republiky a města Český Těšín*







# Charles Dickens

„Není důležité to, co můžeme udělat, ale to, co musíme udělat.“

Anglický kriticko-realistický spisovatel, publicista a novinář Charles Dickens se narodil roku 1812. Byl druhý z osmi dětí. Silné dojmy z dětství a mládí výrazně poznamenaly osobnost budoucího spisovatele. Dickens se stal nejvýznamnějším a nejpopulárnějším představitelem viktoriánského románu. Z nuzných poměrů se jen a jen svou houževnatostí a vytrvalostí opravdovou hvězdou literárního nebe.

Prožil krušné dětství – byl často nemocný, jeho rodina se ocitla na hranici bídy. Zpočátku sice Dickensova rodina k těm nejchudším nepatřila, ale i tak malý Charles poznal krutou školu života na vlastní kůži. Už jako dvanáctiletý musel pomáhat rodině s výdělkem v továrničce na leštidla na boty. Když se Dickensovi přestěhovali z idylického venkova do Londýna, začaly rodinné dluhy narůstat. Jeho otec, původně bezvýznamný úředník u pokladny britského námořnictva, neměl v Londýně příliš šťastnou ruku

a jeho snaha udržet se nad vodou byla marná. A když jeho věřitelům došla trpělivost, putoval nakonec do vězení pro dlužníky, kam ho později následovala celá rodina včetně dětí. Udivené oči malého Charlese tak měly skutečně co k vidění – svéráznou zoufalou institucí, odkud prakticky nebylo úniku.

Za neuvěřitelných podmínek tam žily celé rodiny čekající na to, zda je nevysvobodí milosrdní příbuzní nebo zázrak. Takový malý zázrak se Dickensovu tatínkovi opravdu přihodil. Nečekaně mu spadlo do klína menší dědictví, takže mohl zaplatit dluhy a z vězení byl propuštěn. Pro Dickense znamenala tato epizoda jedno velké poznání – pochopil, že musí spoléhat sám na sebe a na svou píli, protože ne pokaždé zasáhne štěstěna. Po zaplacení dluhů zbylo na školné pro Charlese jen pár drobných, a tak byli rodiče nuceni volit laciné instituce problematické úrovně. A opět nastoupil vlastní zájem a snaha rozšířit si obzor četbou a intenzivním



Z. Klusák, P. Sklářová

sebevzděláváním. Po absolvování několika hubených školních let se Dickens nechal zaměstnat jako písař v advokátní kanceláři, která se mu stala školou lidských charakterů. Ale on věděl, že ani zde nehodlá zůstat. Vzdělával se čím dál náruživěji, studoval dlouhé hodiny v Britském muzeu a zvládl tou dobou tolik potřebný těsnopis. Pak přešel jako reportér do britské Dolní sněmovny, která mu nabídla prostor poučit se o rozporech zmítajících anglickou společností.

Čtenáři už tou dobou rádi četli jeho romány na pokračování, které vycházely buď v časopisech, nebo v laciném sešitovém vydání. Pro jeden takový románový sešit si Dickens vymyslel postavu pana Pickwicka a na svou dobu se následně dočkal neobvyklého úspěchu. Své popularity však nikdy nezneužil a nesnížil se k podbízení a laciné tvorbě, naopak využil svou populární pozici a promítl do svých knih nejožehavější dobové problémy. Dickens se stal jednou z nejpopulárnějších osobností své doby, dokonce byl i veřejný předvítač a nadaný herec, jeho obliba dosáhla až do Spojených států, kam se vypravil a kde se mu dostalo výjimečného přijetí i nebývalých poct. Pro celý jeho život je cha-

arakteristický soucit s poníženými, snažil se, seč mohl, vrátit svými díly lidem víru v dobrého člověka a tím vzkřísit pojem lidské důstojnosti bez ohledu na původ, stav a majetek. Sám byl přesvědčen, že hlavním životním lékem je hřejivý úsměv a soucit s bližním. A jeho víra v člověka, který může být sám stvořitelem lepšího, vlídnějšího světa, pokud bude schopen potlačit sklony ke zlu, přetrvává dodnes. Za jednu z největších hrozeb společnosti považoval nevzdělanost a nekulturnost. Dobře vycítil, že je třeba začít úplně od začátku, dát lidem dobrou krásnou literaturu, jejímž prostřednictvím by objevili své vlastní možnosti citících a myslících lidských bytostí.

Obraz Dickensovy osobnosti je třeba doplnit i zmínkou o bohatém společenském životě [vyhýbal se ovšem aristokracii], ale také o neshodách s nakladateli či o návalech sebelítosti. Dickens se rovněž značně angažoval ve veřejném životě.

Charles Dickens zemřel v létě roku 1870 na mozkovou mrtvici. Na základě jedno-myslného přání národa byl jako mimořádná a ctěná osobnost slavně pochován ve Westminsterském opatství v Londýně.



# Dickensovo dílo

Charles Dickens je nejvýznamnější a nejoblíbenější představitel viktoriánského románu a jeden z největších realistických autorů první poloviny 19. století. V knihách uplatnil zkušenosti ze svého dětství a jeho celoživotním tématem se tak stal tragický osud chudých dětí.

## **Kronika Pickwickova klubu** [1836–1837]

Jde o humoristický román, jehož hrdinové jsou čtyři členové Pickwickova klubu, kteří spolu cestují po Anglii a poznávají život na venkově. Zpočátku vidí jen venkovskou idylu, ale následně zjistí, že venkov sužuje hlad a bída a že lidé zde žijí v chudobě. Příběhy čtyř ústředních hrdinů jsou obohaceny o postavu sluhy Sama Welera, jehož alter ego bychom našli např. v českém Josefu Švejkovi.

**Oliver Twist** [knižně 1838] Román, kterým chtěl Dickens upozornit na drastické zacházení s chudými, představuje autorovo celoživotní téma – tragický osud chudých dětí. Tento román se vyznačuje kritickým pohledem na soudobé instituce a silným sociálním soucítěním.

**Mikuláš Nickleby** [1839] Dílo, v němž autor jako námět použil prostředí internátních škol pro chudé děti, obsahuje prvky pikareskního a vývojového románu.

**Starožitníkův krám** [1841] Ústředním tématem díla je konflikt dobra a zla. Zlo ztělesňuje trpasličí zloduch Quilp. Příběh končí tragicky pro starožitníka Trenta a jeho vnučku Nell.

**Barnabáš Rudge** [1841] Dickens jej otiskoval hned po dokončení Starožitníkova krámu v letech 1840–1841 na pokračování v týdeníku Hodiny pana Humphreya. Barnabáš Rudge je nejvzrůdelejším ze všech Dickensových děl a znamenitým románem o jedincích polapených v hrůzách masové aktivity. Osudy postav, spletených tajemnou vraždou urozeného pána a jeho sluhy,



V. Kryške, M. Čížek

líčí na pozadí protipapežských nepokojů v roce 1780 změnilo v drastické povstání, které na několik dnů tvrdě opanovalo Londýn a okolí.

**Americké poznámky** [1842] Spolu s románem o Martinu Chuzzlewitovi jsou Americké poznámky plodem Dickensova prvního amerického pobytu r. 1842. Díla spojuje kritický pohled autora na nedostatky amerických poměrů v době před občanskou válkou. Svým humanitním založením se projevuje vždy jako člověk sympatizující s utlačovanými a trpícími.

**Život a dobrodružství Martina Chuzzlewita** [1844] I zde Dickens uplatnil zážitky z cest po Americe. Hlavní postava prožívá opět těžké životní situace, ale nakonec vše dobře skončí.

**Dombey a syn** [1848] Podnikatel Dombey chce za každou cenu vychovat firmě nástupce a dědice. Přitom ale zapomíná na svou dceru. Jeho žena zamřela při porodu syna, jenže Dombey toho nelitoval, podstatné pro něj bylo, že se narodil syn. Toho vychovával k obrazu svému, chlapec ale brzy zemřel. Dombey se znovu oženil jen proto, aby mu nová žena porodila dalšího syna. Ta ho však opustí s ředitelem jeho podniku, který ho přivede k bankrotu. Teprve potom si Dombey začne vážit své dcery.

**David Copperfield** [1850] Román se stal nejoblíbenějším Dickensovým dílem, protože obsahuje silně autobiografické prvky vyprávějící o malém osiřelém chlapci, který úporně bojuje se zdánlivě beznadějným a zoufalým životním osudem.

**Ponurý dům** [1853] Toto dílo líčí několikaletý dědický spor a napadá soudní systém.

**Zlé časy** [1854] Román z prostředí severní Anglie

**Malá Dorritka** [1857]

Dickens rozvíjí barvitý obraz soudobé společnosti, zavádí čtenáře do nejrůznějších prostředí tehdejší Anglie, od banketů zbohatlých finančníků přes domovy prostých lidí až po vězení pro dlužníky.

**Velké naděje / Nadějně vyhlídky** [1861]

Sirotek Pip je chudý jako kostelní myš a sní o bohatství a životě v lepší společnosti. Velké naděje do budoucna mu přinese jmění, které dostane od neznámého dobrodince. Ale žádná růže není bez trnů...





*V. Kryške a duchové*

# Vánoční koleda

Na první pohled dobová duchařská povídka, jakých se tehdy četly spousty, se od oněch dobových, rádoby strašidelných příběhů liší jemným humorem a okouzující ironií.

Obchodník Ebenezer Scrooge je lakotný. Vlastně miluje jen jedno – peníze. Hromadí je a škudlí, kde se dá. Ani o Vánocích, svátcích klidu a míru, nedokáže být laskavý a štědrý. Brzy se ale má všechno změnit...

O Štědrém dnu má Scrooge podivnou vidiu, v níž ho navštíví jeho zemřelý společník Jacob Marley. Tajemným hlasem mu prozradí, že se mu zjeví tři duchové, kteří starému skrblíkovi pomůžou stát se lepším člověkem, pokud on sám bude chtít. Ke Skružovi skutečně postupně přijdou záhadní návštěvníci – duch minulých Vánoc, duch letošních Vánoc a duch příštích Vánoc. Připomenou mu jeho dětství, zavedou ho do chudé rodi-

ny jeho písaře a ukáží mu, jaké štěstí prožívá o svátcích jeho nemajetný synovec se svými dětmi. Poslední duch odhalí obchodníkovi děsivou budoucnost. Zlému lakomci spadnou klapky z očí a rozhodne se pro zásadní životní změnu.

Vánoční koleda je osobním dramatem člověka a oslovuje další a další generace čtenářů již přes 170 let. Rozsahem nedlouhá „moralita“ o pěti kapitolách se dočkala mnoha dramatizací, operního i filmového zpracování. Důvod netkví jen v silném příběhu či literárních kvalitách, kromě nich je tu cosi, co se nás bytostně týká, co potřebujeme v životě takřka neustále: naděje.



V. Kryške, T. Hába





*M. Liška, V. Kryške*



*V. Kryške, P. Sutorý*

# Vánoce v Británii a v Česku

## VELKÁ BRITÁNIE

Začínají již pět týdnů před Štědrým dnem slavnostním rozsvěcováním vánočních světel v ulicích za účasti muzikantů, koledníků a celebrit. Ve většině britských domácností se vánoční stromeček zdobí již začátkem prosince. Některé rodiny pod něj postupně přidávají dárky od sousedů a příbuzných, aby se děti mohly ještě víc těšit. Jelikož Britové jsou zdvořilý národ a za dárky rádi poděkují, u každého dárku je vždy připevněna kartička se jménem obdarovaného, přáním a jménem dárce. Dalším vánočním symbolem je jmelí. Každoročně si je lidé dávají do domu a věří, že jim to přinese štěstí.

Když mluvíme o anglických Vánocích, nesmíme zapomenout na britská vánoční přání aneb Christmascards. Na rozdíl od českých zemí, kde posíláme vánoční pohled jen několika známým a příbuzným, které o Vánocích neuvidíme, se ve Velké Británii dávají vánoční přání doslova všem – lidem v práci, sousedům, spolužákům, kamarádům. Dají se dokonce koupit různé stojánky a podobné vychytávky, do nichž si obdržená přáníčka můžete připevnit a vystavit si je v obýváku.

## Štědrý den a Christmas Day

Štědrý den, tj. 24. prosinec, je v Británii pracovní den. Až večer se věší na krbové římsy vánoční punčochy na drobné dárky a sladkosti. Další zajímavostí je, že dárky nenosí Ježíšek, ale Dtec Vánoc [Father Christmas], který přiletí komínem. Z tohoto důvodu děti házejí do komína svá přáníčka. Christmas Day nastává 25. prosince a je nejdůležitějším dnem Vánoc.

Hned po probuzení se rozbalují dárky a poté se chodí do kostela. Nejslavnostnějším rodinným setkáním není večeře, ale oběd. K tradiční hostině patří pečený krocan s kaštanovou nádivkou v kombinaci s pečenou zeleninou, bramborami a omáčkou gravy. Dalšími tradičními pokrmy jsou pečené pářečky obalené ve slanině [prasátka v dekách], brusinková marmeláda, paštika a vánoční pudink, v němž je zapečena mince pro štěstí. Cukroví reprezentují perníčky [gingerbreadmen] a koláčky z křehkého těsta [mince pies] plněné směsí koření a ovoce s kapkou brandy. Po slavnostní hostině sledují v Británii všichni členové rodiny vánoční projev královny Alžběty II. a podává se odpolední čaj.





*E. Adamovská, T. W. Przybyła*

## VÁNOCE V ČESKU

Původní, tedy náboženský význam Vánoc, nejvýznamnějších křesťanských svátků, dnes vytrácí. V českých zemích je za vrchol Vánoc považován Štědrý den, tj. 24. prosinec, coby předvečer samotné slavnosti; do Vánoc je zahrnována i doba adventní. Pojí se k nim nejrůznější tradice a zvyky.

### **Betlém neboli jesličky**

V roce 1223 postavil v italské Umbrii světec známý jako František z Assisi první jesličky. V poustevně v jeskyni postavil žlab, založil ho krmivem a přivedl k němu oslíka a vola. U jeslí jako u oltáře v noci sloužil štědrovečerní mši – první půlnoční. První český betlém představili veřejnosti jezuité v roce 1560 v kostele sv. Klimenta v Praze. Byl první nejen v Čechách, ale i v celé střední Evropě. Podle dochovaných záznamů měl velký úspěch, takže se zvyk stavět betlémy neboli jesličky brzy rozšířil.

### **Vánoční strom**

Vánoční stromeček je asi nejrozšířenější zvyk spojený s Vánocemi. V Čechách poprvé postavil ozdobený vánoční stromeček v roce 1812 ředitel Stavovského divadla v Praze Jan Karl Liebich ve své vile v Libni jako překvapení pro své přátele. První svíčky se v zemích Koruny české objevily roku 1860. Po českém

venkově se vánoční stromeček jako tradice rozšiřoval jen velmi pomalu.

### **Jmelí**

Podle legendy bylo jmelí kdysi stromem. Když byl z jeho dřeva zhotoven Kristův kříž, strom prý hanbou seschl a změnil se v rostlinu. Ta má Kristovo umučení vykoupit tak, že zahrne dobrem všechny, kdo pod ní projdou. Ovšem pozor – jmelí nosí štěstí jen tomu, kdo je jím obdarován! A věděli jste, že tradice polibku pod vánočním jmelím vznikla právě v Anglii?

### **Štědrovečerní večeře**

Bývá zvykem, že 24. prosince se schází celá rodina na slavnosti večeři. Samotná večeře se tradičně skládala z rybí polévky, bramborového salátu a kapra a během její konzumace panovaly a dodnes panují jisté zvyky. Například se prostírá o jeden talíř více pro nečekanou návštěvu či se pod talíř umísťuje mince a kapří šupiny, které mají přinést v příštím roce peníze. Dalším zvykem je, že se od štědrovečerní večeře může vzdalovat pouze hospodyně, dokud všichni lidé nedojedli. A po večeři následuje ochutnávání vánočního cukroví. Celý Štědrý den tradičně vrcholí půlnoční mší, kdy se zpívají koledy; tím začíná samotná církevní oslava narození Krista.



*V. Kryške, O. Frydrych*

Ke známým tradicím, které ještě našťestí v mnoha rodinách tvoří neodmyslitelnou část svátků vánočních, patří půst na Štědrý den, po štědrovečerní večeři pak lití oliva, krájení jablíčka či pouštění lodiček vyrobených ze skořápek vlašských ořechů. Svobodné dívky házejí střevícem přes hlavu; obrátí-li se patou ke dveřím, zůstanou doma, obrátí-li se špičkou ke dveřím, provdají se a odejdou.

K těm méně známým tradicím pak možná patří ta s knedlíky. Pokud se dívka potřebuje rozhodnout mezi nápadníky, napíše jejich jména na papírky a ty vloží do knedlíků, které sama připravuje. Vybere si toho, „jehož knedlík“ rozkrojí první. Anebo klepání na kurník. Svobodná dívka klepe střevícem na kurník; ozve-li se slepice, dívka zůstane svobodná, pokud se ale objeví kohout, brzy se vdá. Či připomeňme ještě tradici zápalky, kdy svobodná dívka zapíchne do jablka tři zápalky. Každá z nich musí symbolizovat jednoho nápadníka. Všechny zápalky současně zapálí. Ta, která hoří nejdéle, představuje toho, za něhož se má dívka vdát.

A teď něco pro zemědělce, chataře a chalupáře. Zkuste jablečné kouzlo. Dvanáct jadérek dáme do misky s vodou. Kolik jich vyplave na hladinu, tolik bude v příštím roce suchých měsíců. Anebo raději cibulovou pranostiku? Z cibul-

le naloupeme dvanáct sukének, položíme je vedle sebe a do každé nasypeme trochu soli. Každá sukénka představuje jeden měsíc v roce; na kterém se sůl do rána rozpustí, v tom bude pršet, ve kterém jen zvlhne, ten bude srážkově průměrný, a ve kterém většina zůstane, v tom lze čekat sucho.

Všichni pamatujme na to, že tradice praví „do konce roku vrátí všechny cizí věci, které jsou v domě“. Projděte pečlivě celý dům či byt a vraťte vše, co vám nepatří.

Ať už slavíte Vánoce podle staročeských tradic, nebo dáváte přednost svým vlastním zvykům, přejeme vám krásné prožití celého adventního období i šťastné a veselé Vánoce!

---

## **Narodil se Kristus Pán**

*Narodil se Kristus Pán, veselme se,  
z růže kvítek vykvet nám, radujme se.  
Z života čistého, z rodu královského  
nám, nám narodil se.*

*Jenž prorokován jest, veselme se,  
ten na svět poslán jest, radujme se.  
Z života čistého, z rodu královského  
nám, nám narodil se.*





*P. Sutový, B. Vídomská*



### **Co jste na České scéně naposledy režíroval?**

Poetickou hru Yerma od F. G. Lorcy známou též pod titulem Pláňka v roce 2007. Byla to moc hezká práce a rád na ni vzpomínám, stejně jako na Jenůfu G. Preissové, kterou jsem zde nastudoval v roce 2003.

### **Ted' se vracíte jako režisér pohádkově laděného příběhu pro celou rodinu. Čím je pro vás osobně Dickensova Vánoční koleda zajímavá?**

Myslím si, že každý z nás, a to nejen v období Vánoc, často přemýšlí o tom, co je v životě nejdůležitější, o tom, co dělá člověka šťastným. A přicházíme na to, že jsou to lidé, které máme rádi, především naše rodina a přátelé. A přesto jim často nejsme schopni

# Režisér Bogdan Kokotek

Bogdan Kokotek je umělecký šéf Polské scény Těšínského divadla. Ke spolupráci s Českou scénou se vrací po letech.

dopřát dostatek toho nejcennějšího, co máme, a to je náš čas a naše pozornost. Odevzdáváme se práci, snažíme se přebytkem zabezpečit naše materiální zázemí a na to nejdůležitější už nemáme čas a sílu. Myslím si, že toto je hlavní téma, o kterém pojednává hra Vánoční koleda, a měla by přispět k tomu, abychom se jako diváci na chvíli zastavili a zamysleli se, co je pro nás skutečně nejdůležitější.

**Vánoce jsou jedinečný a kouzelný čas. Žijete sice v Česku, ale duši máte polskou. Předpokládám, že i Vánoce slavíte podle polských tradic. V čem jsou jiné než ty české?**

Snažím se prožívat Vánoce podle regionálních tradic těšínského Slezska. Samozřejmě nechybí vánoční stromek, kapr, salát, dárky atd., ale myslím, že tyto tradice fungují

ve většině domácností v okolí.

**Když se řekne Vánoce, na co z dětských let si vzpomene...**

...na setkání ve velkém rodinném kruhu, která se pravidelně konala první sváteční den. Byly to časy, kdy se k nám domů, kde bydlela i moje babička, sjížděla početná rodina. Hrály se a zpívaly koledy, rozdávaly se dárky a já jsem si s bratrance a sestřenicí hrál dlouho do noci. Bohužel zvláště v dnešní koronavirové době už taková rodinná setkání budou omezena.

**Co přejete Vánocům současným i budoucím?**

Těm současným přeji, abychom je přežili hlavně ve zdraví a s nadějí, že ty příští budou šťastnější a bez covidových strastí.







*T. Hába, P. Sklářová, Z. Klusák*



*D. Kuboň, J. Krupica*



---

*„Už chápu.  
Tohle je můj osud.  
Duchu, řekni,  
když změním svůj život  
a napravím chyby,  
budu moci svůj úděl změnit?  
Už nejsem člověk,  
jaký jsem býval...  
Vidiny věcí budoucích  
lze ještě změnit.  
A ony se změní.  
Já to vím!“*

*-Scrooge*

---





*B. Vidomská, O. Frydrych*





*D. Grác, T. Hába, V. Kryške, J. Bičíš*

**Šéf obchodu a marketingu** Kateřina Mertha

**Šéf jevištního provozu** Roman Sekula

**Šéf provozu světél a zvuku** Vladimír Rybář

**Vedoucí dekorační dílny** Kristina Libosková

**Vedoucí krejčovny** Karin Szostoková

**Vedoucí vlásenkárny** Šárka Szeligová

**Vedoucí rekvizitárny** Josef Kurek

**Vedoucí garderoby** Jana Černá

**Světla** Robert Kurkiewicz / Dariusz Molicki

**Zvuk** Łukasz Orszulik / Wojciech Bielach

**Vlásenky** Pavla Cwiertková

**Rekvizity** Ivana Kolondrová

**Garderoba** Monika Minarzová

**Jevištní technika** Jiří Ponča / Jiří Gebhart / Roman Szarowski

Jindřich Tesarczyk

**Redakce programu** Alice Olmová

**Jazyková korektura** Martina Bojďová

**Foto** Miroslav Pawelek

**Zlom** Iva Lupková

**Tisk** ProPrint Český Těšín, spol. s r. o.

**Těšínské divadlo Český Těšín, příspěvková organizace**

Ostravská 67, 737 35 Český Těšín

Tel.: 558 746 022-23 / [info@tdivadlo.cz](mailto:info@tdivadlo.cz) / [www.tdivadlo.cz](http://www.tdivadlo.cz)

**Těšínské divadlo je příspěvkovou organizací  
zřizovanou Moravskoslezským krajem**





*J. Běláček a děti*

## **TĚŠÍNSKÉ DIVADLO ČESKÝ TĚŠÍN**

Ostravská 67, 737 35 Český Těšín

tel.: +420 558 746 022/23

e-mail: [obchodni@tdivadlo.cz](mailto:obchodni@tdivadlo.cz)

[www.tdivadlo.cz](http://www.tdivadlo.cz)

## **VSTUPENKY, PŘEDPLATNÉ, DÁRKOVÉ POUKAZY**

náměstí ČSA 1222/10, Český Těšín

**Prodej vstupenek v Těšínském divadle  
hodinu před představením**

---

Č E Š K Ý T Ě Š Í N



Moravskoslezský  
kraj

Príspevková organizace  
Moravskoslezského kraje

